

S E R B E S T

SÜMEYRA
BAKIR

KÜRATÖR | CURATOR
KEREM OZAN
BAYRAKTAR

MERVE
KARAKOÇ

L I K

D E R E C E

TAYFUN
ERDOĞMUŞ

L E R İ

BEDİRHAN
KILIÇ

KEREM
ÖZKAN

BESTE
SARAÇ

D E G R E E S

DİLA
PİRİNÇ

21.12.2024
- 11.04.2025

BERKAY
TUNCAY

O F

ULYA
SOLEY

F R E E D O M

YUNT

SERBESTLİK DERECELERİ

Bu kitapçık, Kerem Ozan Bayraktar küratörlüğünde, 21.12.2024 — 11.04.2025 tarihleri arasında YUNT'ta gerçekleşen *Serbestlik Dereceleri* sergisine eşlik etmektedir.

YUNT Ekibi:
Kurucu Direktör
Muratcan Sabuncu

Sanat Danışmanı
Sergen Şehitoğlu

Seminer ve Konuşmalar
Akademik Danışmanı
Prof. Dr. Eva Şarlak

Mekân ve
Etkinlik Sorumlusu
Hilal Dökmen

Küratör:
Kerem Ozan Bayraktar

Editör:
Zeynep Camuşcu

Görsel İletişim
ve Kitapçık Tasarımı:
Dilara Sezgin

R. Gülşen Tatlısumak'a
değerli katkıları için
teşekkür ederiz.

Sanatçılar:
Sümeyra Bakır
Tayfun Erdoğan
Bedirhan Kiliç
Merve Karakoç
Kerem Özkan
Dila Pirinç
Beste Saraç
Ulya Soley
Berkay Tuncay

Fotoğraflar:
Zeynep Fırat

SERBESTLİK DERECELERİ
21.12.2024 — 11.04.2025

YUNT

Hasanpaşa Mahallesi Fatih Bulvarı No: 33 34920 Sultanbeyli/İstanbul
www.yunt.art | info@yunt.art

Serbestlik Dereceleri

Kerem Ozan Bayraktar

Dünyayı anlama çabaları genelde statik temsiller ile gerçekliğin dinamik yönü arasındaki kopukluklardan muzdariptir. Öğrendiğimiz doğrusal, öngörülebilir, ölçülebilir, pürüzsüz mekân anlayışları vardır. Çevreyi anlamlandırmak için haritalara, diyagramlara ve dile güveniriz, fakat yakaladığımız statik enstantaneler, yaşanan deneyimin dalgalı yapısını ifade etmekte yetersiz kalır.

Çevreyle olan deneyim, üst üste binen anlar ve ani değişikliklerle dolu düzensiz bir yapı sergiler. Bazı deneyimler zamanla katılaşıyor, hayatı yönlendirmek için güvenilen tanıdık referans noktalarına dönüşür. Örneğin, her gün işe gitmek için kullandığımız yol bu türden bir referans noktasıdır. Diğer deneyimler ise esnek ve değişken kalır, onlar sürekli yeniden yorumlanmaya açıktır. Yaşamla kurduğumuz bu ilişkiler her zaman katı ve akışkan diye iki hâle bürünmek zorunda değildir. Tıpkı magmanın yoğunluğu gibi farklı derecelerde yer alabilirler. Yani zihinde oluşturulan veya makinelerle üretilen statik temsiller ile gerçekliğin dinamizmi zıt kutuplar oluşturmaz. Üst üste binmeyebilirler ve genelde birbirlerine benzemezler ancak sık sık iç içe geçerler.

Yaşamın, özellikle de mekân deneyiminin farklı yoğunluklara, durağanlıklara ve hareketlere sahip bu yapısını ifade etmek oldukça zordur. En nihayetinde ifade olanaklarının kendisi bizzat konunun öznesidir. Kendi hakkımızda konuşurken asla nesnel olamayacağımızı biliriz. Aynı durum kendileri hakkında konuşan imgeler için de geçerlidir.

Kartezyen ızgaralar veya perspektif gibi geleneksel mekân modelleri, dünyayı ifade ederken yoğunlukları büyük derecede soyutlamıştır. Mekânı sabit noktalar ve koordinatlarla ifade etmek, birçok dinamik unsuru göz ardı eder. Sokağınızdaki bir ağacı konturları

değil yoğunlukları dikkate alarak çizmeye çalıştığınızı hayal edin. Ağaçla zaman geçirdikçe, onun şeklinin belirli bir hedefe varmaya çalışmadığını fark edersiniz. Dallarının yapısı, bulunduğu yerel çevredeki güçlerle kurduğu ilişkiler sonucunda belirlenir. Ağaç yer çekimine karşı koyarken, aynı zamanda suya ve ışığa doğru yönelmek için içindeki maddeleri uzamsal olarak düzenler. Şeklini, dışarıyla kurduğu bu dinamik ilişkiler belirler.

Çevresel faktörleri pasif bir forma etki eden dış baskılar olarak düşünmemek gerekir. Aksine, bunlar ağacın çevresini etkileme ve ondan etkilenebilme yeteneklerini gösterir. Dallar iç ve dış güçlerin etkileşimiyle, gerilim ve baskılarla büyür. Doldurulmayı bekleyen, önceden var olan bir boşluk yoktur; maddelerin yer değiştirmesi ve dönüşmesi vardır. Bu hareketler, birikmeleri ve katmanları oluşturur. Örneğin gövde oldukça katıyken, dalların uçları ve yapraklar çok hareketlidir. Su ve besini taşıyan gövdenin iç kısımları canlıyken, dış kabukta ölü hücreler fazladır. Bu tür formasyonlar sadece doğaya özgü değildir. Etkileşimde bulunduğumuz tüm sistemler benzer güçler tarafından şekil alır. Tarih boyunca çeşitli geometriler, haritalamalar ve anlatım biçimlerinin gelişmesine dünyanın bu morfolojik karmaşıklığı ilham olmuştur.

Sanatta, bilimde ve felsefede, geleneksel temsil yöntemleri dünyanın olduğu gibi yakalanabilecek sabit nesnelere ve varlıklardan oluştuğunu varsayar. Bu yöntemler, kuvvetleri ifade eden süreçlerden ziyade nesnelere görünüşlerine özellikle de insan gözüne görünüşlerine odaklanır. Örneğin geleneksel bir yaklaşımla ağacı resmedecek olsaydık onu bir görüntü ile sabitleyerek tüm karmaşıklığını iki boyutlu bir taslağa indirgerdik. Bu türden temsil biçimleri önceden var olan varlıklara odaklanıldıklarından var olan dışındaki tüm diğer olasılıkları da görmezler.

Gerçekliği, sabit nesnelere yerine süreçler, etkileşimler ve olasılıklar ağının keşfi olarak düşünmek de mümkündür. Bu bir yürüyüş gibidir. Bir yolda yürürken her adım, farklı yönlere gitme, hızlanma, yavaşlama gibi çeşitli olasılıkları içerir.

Diğer yandan, hareketi kısıtlayan çok fazla etmen de vardır. Örneğin, bir anda on adım ileri gitmek mümkün değildir. Bu sınırları belirleyen nedir? Sınırlar aşıldığında ne olur?

Serbestlik dereceleri* işte bu sınırları belirler. Bu kavram, bir nesnenin mekânda hareket edebileceği veya konum değiştirebileceği yolların sayısını ölçmekle ilgili değildir. Bir şeyin ne olması gerektiğini değil, ne olabileceğini ve nasıl değişebileceğini tanımlar.

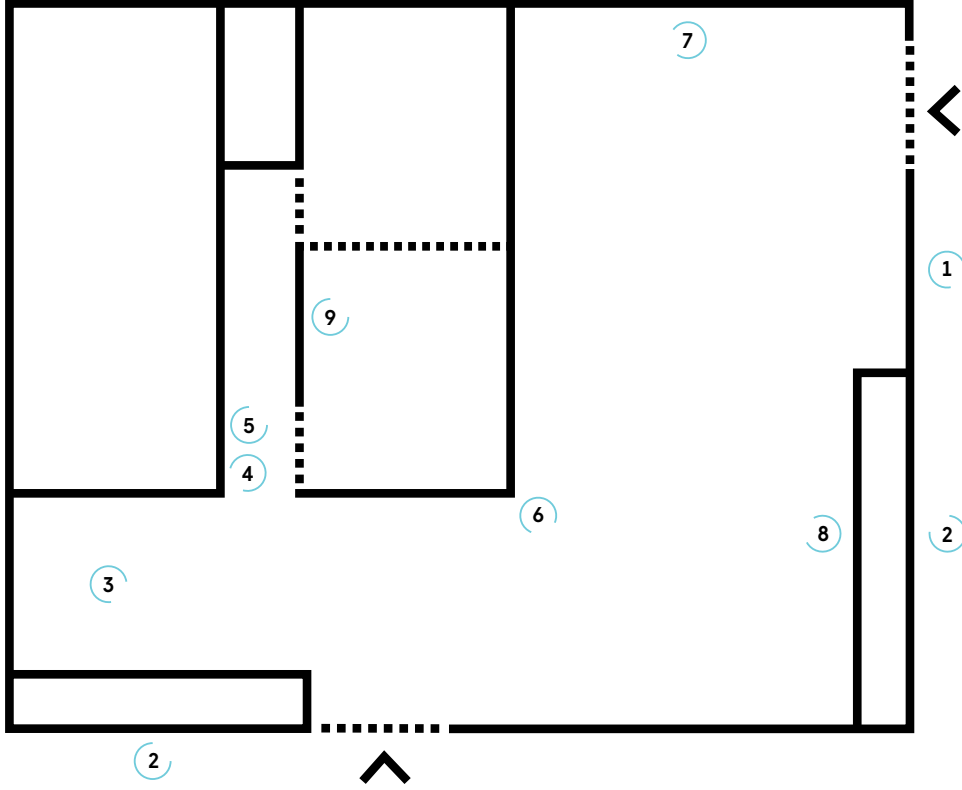
Bir sistem, örneğin bir akvaryum, şehir trafiği ya da bedenimizdeki hücreler, çeşitli serbestlik derecelerine sahiptir. Bunlar sistemin o andaki hareket kabiliyetini belirler ancak değişmesi mümkündür. Sistemler, faz değişiklikleri ve çatallanmalar gibi geçitlerden geçerken serbestlik dereceleri kazanabilir veya kaybedebilir. Örneğin bir kap içindeki su buza dönüştüğünde moleküllerin hareket özgürlüğü kısıtlanır ancak bu değişim, etkileşim ve ifade için yeni olasılıklara imkân tanır.

Yeni olasılıkların var olduğu uzaylar, sabit, metrik ve içi boş referans uzayları değil, yoğunluklardan oluşan uzaylardır. Bu bağlamda sanatsal bir çalışmanın formu da, yakalanması gereken sabit görüntülerle olan ilişkisiyle değil, bir sistemin serbestlik dereceleri tarafından tanımlanan olasılık alanlarının keşfiyle alakalıdır. O hâlde sormamız gereken sorulardan biri sanatsal çalışmaların sadece neyi gösterdiği değil, ne yaptığı, nasıl olasılıkları gündeme getirdiğidir. Sanatçılar, görüntü üretme tekniklerinin, yapmanın, inşa etmenin, yıkmanın serbestlikleri ile nasıl hareket ederler?

Bu sergi bu olasılıklarla ve sınırlamalarla ilgileniyor. Sergide üç boyutlu modellemeler ve farklı projeksiyon türleri gibi çeşitli haritalama tekniklerinin sınırlarına müdahale eden çalışmaların yanı sıra, uzamdaki yoğunlukları işaret eden, onları dönüştüren, ayrıştıran ve birleştiren çalışmalar da mevcut. Görüntü üreten makinelerin ve sabit ızgaraların aşındırılması, üst üste bindirme, kaydırma, ölçüleri bozma, dolaştırma, sıkıştırma, içe ve dışa doğru katlama, germe ve odağı saptırma gibi uzama yönelik eylemleri içeren bu çalışmaların bir araya gelmesindeki diğer önemli bir amaç, temsili, özellikle de çizgisel temsili alışılmışın dışında tartışmak için bir ortam yaratmak.

YUNT, bu ortamı sağlayan, yeni tartışmalar için zemin yaratmayı amaçlayan bir mekân. Bir süre toplanıp sonra ayrılacağımız geçici bir olasılıklar alanı. Bu mekân bildiğimiz sanat merkezlerinin uzağında. Bu uzaklık fiziksel olarak da bir yol katetmeyi, alışkanlıkları kırmayı, işe her gün aynı sokaktan gitmemeyi, yeni açılan dallara yakından bakmayı, çaba göstermeyi gerektiriyor.

* "Serbestlik dereceleri" (*degrees of freedom*) kavramını Manuel DeLanda'nın *Intensive Science and Virtual Philosophy* (Bloomsbury Academic, 2013) kitabından ödünç alarak kullanıyorum.

- 1 **BERKAY TUNCAJ**
Pasif Agresif Şiirler
2024
Duvar ve cam üzerine folyo kesim uygulama
Değişen boyutlarda
- 2 **SÜMEYRA BAKIR**
Yöntem ve Rastlantılar
2024
Karışık teknik
Diptik: 173,5 × 99,5 cm (her biri)
- 3 **MERVE KARAKOÇ**
Otoportre
2022
Kan, infüzyon seti, su motoru
Değişen boyutlarda
- 4 **ULYA SOLEY**
Konum Keşfi
2024
UV baskı
14 × 9 cm
- 5 **ULYA SOLEY**
Yıldızlar Hizalanıyor
2024
UV baskı
14 × 9 cm

- 6 **BESTE SARAÇ & DİLA PİRİNÇ**
Birkaç adım yukarı çık, ilerle sonra kendini bırak kay
2024
Kağıt bant, renkli kalem
Değişen boyutlarda
- 7 **BEDİRHAN KILIÇ**
Işığın Haritası
2024
Demir çerçeve, lastiklerle gerilmiş reflektör bezi üzerine UV harita baskısı
265 × 200 cm
- 8 **TAYFUN ERDOĞMUŞ**
40 Nokta
2024
Tuval üzerine bitki, pirinç varak, akrilik ve kimyasal solüsyonlar
Diptik: 31 × 22 × 2 cm (her biri)
- 9 **KEREM ÖZKAN**
İsimsiz
2024
Tek kanallı video
09'39"

YUNUS

YUNUS

SERBEST

SUMEYRA BAKIR

KURBAN GÖNÜL

KEREM ÖZAN

BAYRAKTAR

MERVE KARAKOÇ

DERECE

TAYFUN ERDOĞMUŞ

DEGREES

BEDİRHAN KILIÇ

KEREM ÖZKAN

BESTE SARAC

OF

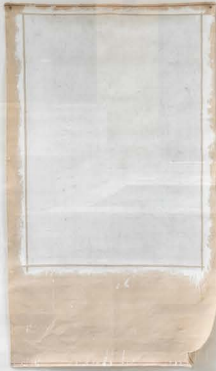
21.12.2024

- 01.04.2025

BERKAY TUNÇAY

FREEDOM

ULYA SÖLEY

Yunus
Zeynep Gürbüz 11.11.2024
Cuma - Pazar - 19:00
Perşembe - Salı
11:00 - 19:00
www.yunus.art

BERKAY TUNCAY

1

Pasif Agresif Şiirler

2024

Duvar ve cam üzerine
folyo kesim uygulama
Değişen boyutlarda

Pasif Agresif Şiirler serisi ilhamını Instagram profil biyografilerinde yer alan semboller ve şekillerden alır. Berkay Tuncay, bu sembolleri yeniden düzenleyip dönüştürerek metin benzeri yapılar oluşturur. Çalışma görsel, somut ve buluntu şiir alanlarını inceler, sanatçının metinle yaptığı denemeleri genişletmeyi hedefler. *Pasif Agresif Şiirler* her gün karşılaştığımız dijital sembollerin iletişim biçimlerimizi nasıl şekillendirdiği üzerine düşünmeyi teşvik eder.

SÜMEYRA BAKIR

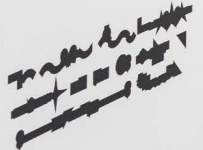
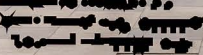
2

Yöntem ve Rastlantılar

2024

Karışık teknik
Diptyk: 173,5 x 99,5 cm
(her biri)

Sümeyra Bakır'ın resimleri, yüzeyler üzerinde yapı ve rastlantı arasındaki ilişkileri araştırır. Sanatçının çalışmaları bir dizi kuralı takip eden, düzen ve organizasyon hissi yaratan ızgara benzeri çizimler oluşturmaya dayanır. Bakır, ızgaraları bilinçli ya da tesadüfi olduğunu anlamamanın güç olduğu küçük ölçekli düzensizliklerle harmanlar. Bakır'ın defterler, dosyalar ve cetvelleri akla getiren ızgaraları, düzen kurma iddiasındaki aygıtların içsel tutarsızlıkları, bozulmaları, çatlakları ve tedirginliklerini gösterir. Makineleri taklit ederek düzeni inşa etmeye çalışan ressam ve malzeme, daha yapım aşamasında evrim geçirmeye başlamaktadır.

MERVE KARAKOÇ

3

Otoportre
2022

Kan, infüzyon seti, su motoru
Değişen boyutlarda

Otoportre, serum setlerinin içinde sanatçının kendi kanının bulunduğu bir yerleştirmedir. Kanın formunu koruyabilmesi için su motorlarına bağlanan bu sistem, sürekli bir akış/devinim hâlinindedir. Böylelikle, zamanın içindeki varlığını yalnızca elektromekanik bağı sayesinde sürdürür. Otoportre, sanatçının "ben" arayışının mekânına dönüşerek, "ben" kavramına farklı bir perspektif getirir.

Bireyin kendine ait kanın dışarı çıkması, beden bütünlüğünü ihlal eder gibi görünür.

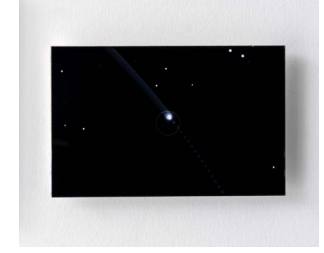
Beden bütünlüğünü koruyamadığında ve iç ile dış arasındaki sınır belirsizleştiğinde, ilk sorgulanan şey anlatıdır. Bu durum, bedenin idealize edilmiş ve normatif temsillerine yönelik, gerçek beden ile sembolik beden arasındaki sınıra dair sorular ortaya atar. Otoportre, artık sanatçının bağımsız bir bedeni ve uzantısı hâline gelir. Bu durum, "ben"i işaret eden çalışma ile kendini anlamlandırma sürecinde "ben"den yabancılaşan bir sorgulama biçimi alır.

ULYA SOLEY

4

Konum Keşfi
2024
UV baskı
14 × 9 cm

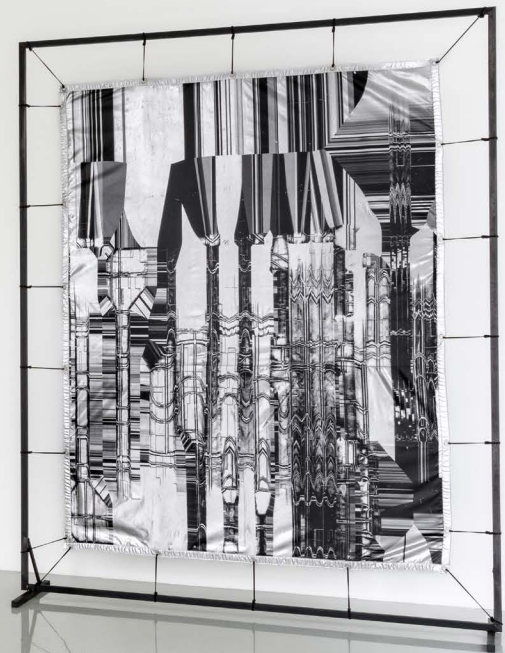
5

Yıldızlar Hizalanıyor
2024
UV baskı
14 × 9 cm

Konum Keşfi ve Yıldızlar Hizalanıyor, farklı uygulamalar üzerinden elde edilen ekran görüntüleridir. Gökyüzü ve uzayda – gündelik erişimimiz olmayan bu iki düzlemde – gündelik deneyimimizin parçası olmayan hızların, uçak hızı ve ışık hızının izlerini dijital bir arayüz aracılığıyla takip ediyoruz. Geride kalan zaman/yol belirgin bir çizgiyle ifade edilirken, belirsiz geleceğin öngörüsü, kesik bir çizgi olarak ilerliyor. Bir uçağın inebileceği dakikayı öngörmede veya yıldızlara bakarak geleceği tahmin etme çabasında geçmişin rotası, geleceğin öngörüsü için önemli bir veriye dönüşüyor.

Handwritten text on the wall, possibly a title or artist's name, written in black ink.

BESTE SARAÇ & DİLA PİRİNÇ

- 6 *Birkaç adım yukarı çık,
ilerle sonra kendini bırak kay*
2024
Kağıt bant, renkli kalem
Değişen boyutlarda

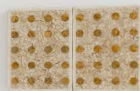
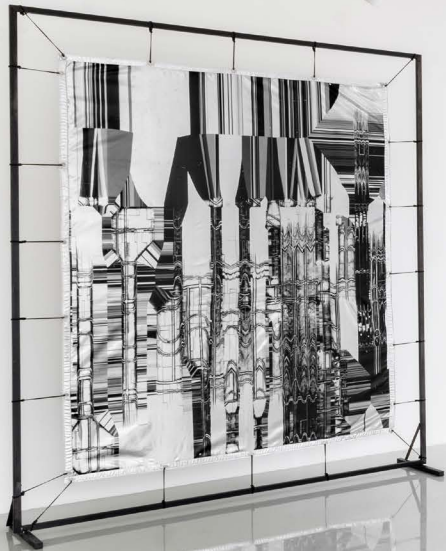
Maskeleme bandının üzerine yalın/dış çizgilerle çizilmiş bir kaydırak imgesi, kırtasiye malzemeleri (kağıt bant, renkli kalem, maket bıçağı, makas, cetvel) kullanılarak mekânın boyutlarına uygun yerleştirilmiştir. Bir çocuğu yönlendirmek için yapılan kaydırak, doğadan aldığı hareketlerden (yukarı-aşağı tırmanma) esinlenilerek tasarlanmıştır. Bu sistemlere işaret eden sanatçılar, kaydırak imgesini sadeleştirerek mekân içerisinde kurgularlar.

BEDİRHAN KILIÇ

- 7 *Işığın Haritası*
2024
Demir çerçeve,
lastiklerle gerilmiş reflektör bezi üzerine
UV harita baskısı
265 x 200 cm

Çalışma Rouen Katedrali'nin fotogrametri görüntüsünün demir konstrüksiyon ile çevrili reflektör brandası üzerine dijital baskısından meydana gelmektedir. Katedralin üç boyutlu mekânını açarak iki boyutlu bir temsil sunar. Bu yaklaşım, mevcut algıyı iki boyuta taşıyarak katedralin mekânsal deneyimini yeniden oluşturur. Plan düzlemi ve fotogrametri gibi ortak araçları kullanarak mekânın temsili oluşturulur. Fotogrametri, gerçek mekânın sanal bir temsilini sağlar ve plan düzlemi ile bu temsili görsel olarak ifade eder. Her iki yöntem de sanal arayüzler aracılığıyla mekânın farklı boyutlarını ortaya koyar.

TAYFUN ERDOĞMUŞ

8

40 Nokta 2024

Tuval üzerine bitki, pirinç varak, akrilik ve kimyasal solüsyonlar
Diptik: 31 x 22 x 2 cm (her biri)

Sanatçı, bitkilerle oluşturduğu kompozisyonlarda insan-doğa ilişkisini, zaman ve hafıza katmanları, bitki dünyası, kozmoloji, biyoloji ve yeni görüntüleme sistemlerinin karmaşık karakteri üzerinden ele almaktadır. Atölyesinde gerçekleştirdiği uzun ve meşakkatli bir süreçle, doğadan topladığı bu malzemeleri kullanarak resim yapma tekniği geliştiren Erdoğan, kimyasal etkileşimlerle eserin yüzeyini imgeye dönüştürmektedir. Bu süreç, sanatçı için onarma ve iyileştirme işlevi taşıyor ve tarihin hafızasını eserlerinde yeniden canlandırıyor.

KEREM ÖZKAN

9

İsimsiz 2024

Tek kanallı video
09'39"

İsimsiz, farklı mekân deneyimlerini birbirleriyle ilişkilendiren bilgisayar tabanlı animasyon videodur. Hareketli görüntü, bireysel ve kamusal mekânlardaki yürüyüşlerin kesintisiz bir deneyim olarak kurgusudur. Fiziksel ortamda yakalanan dijital imge, sanal ve gerçek arasındaki aralıkta gezinir.

Sanatçının bizzat deneyimlediği ve yaşadığı evden başlayan mekânı diğer mekân deneyimleri takip eder. Hareketli görüntünün

bireysel ve kamusal mekânlardaki tekrara dayalı yapısı, öncelik ve sonralık ilişkisini tersyüz ederek mekânlar arasındaki sınırların nerede başlayıp nerede bittiğini sorgulamaya açar. Aynı zamanda çizgilerin temsil ettiği mekânlar arasındaki sınırların bütünüyle insana özgü temsil sistemlerine bağlı olduğu fikrini, yani bu sınırın bir kurgu olduğu fikrini tartışmaya açar.

YUNT

SERBEST
DERECE
DEĞERLERİ
DEGREES
OF
FREEDOM

SÖMREKA SAKIN
MEVVA KARAGÖZ
TAYFUN ERDOĞAN
BESENHAN ERİC
KEDEM ÖZKAN
DİLA PİRİNÇ
25.02.2024
-15.04.2024
SILVA SOLEY
SERPİL TUNALP

Yunt galeri | Yunt Gallery
"Cemal" Serisi
Wednesday - Friday
11:00 - 19:00
www.yunt.art

Yunt galeri | Yunt Gallery
"Cemal" Serisi
Wednesday - Friday
11:00 - 19:00
www.yunt.art

YUNT

YUNT

SÜMEYRA BAKIR | (d. 2001, İstanbul) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde lisans eğitimi almaya devam etmektedir.

KEREM OZAN BAYRAKTAR | (d.1984, İstanbul) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinden mezun oldu. Ardından sanatta yeterlik ünvanını aldı. Sabancı Üniversitesinde ders veriyor. Ekolojik, kültürel ve teknolojik sistemlerin kesişimini araştırarak mekâna özgü yerleştirmeler, baskılar, dijital animasyonlar, metinler, diyagramlar ve sunumlar üretiyor. Bayraktar, BAK Fellowship for Situated Practice (Utrecht) ve Berlin Senatosu Misafir Sanatçı Programı gibi uluslararası araştırma programlarına katıldı. Çalışmaları Tokyo Biennial, Busan Sea Art Festival, Hothouse (Singapur) ve D21 (Leipzig) gibi farklı etkinlik ve mekânlarda yer aldı. Bayraktar'ın son yayınları arasında *Marmara* (2023), *Yer Ruhları* (2021) ve *Dünyaların Haritaları* (2021) bulunmaktadır.

TAYFUN ERDOĞMUŞ | (d. 1958, Isparta) 1979 yılında Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu Resim Bölümünden mezun oldu. 1986 yılında doktorasını Marmara Üniversitesinde tamamladı ve 1997'de profesör ünvanını aldı. Kişisel sergileri arasında "Studio Peter Anders" (Berlin, 2018), "Galeri Nev İstanbul" (İstanbul, 2015), "Galerie Seits & Partner" (Berlin, 2012), "Kultur Centrum Schloss Borbeck" (Essen, 2006), "Royal Academy of Fine Arts" (Gent, 1997), "Siyah-Beyaz Sanat Galerisi" (Ankara, 1996) ve "Schering Kunstverein" (Berlin, 1986) bulunmaktadır. Grup sergileri arasında ise "Pilevneli Project" (İstanbul, 2019), "Galerie Seitz & Partner" (Berlin, 2015), "Meinblau Projektraum" (Berlin, 2012), "Tokyo Art Museum" (Tokyo, 2010), "Total Contemporary Art Museum" (Seul, 2004) ve "Borusan Sanat Galerisi" (İstanbul, 1998) yer almaktadır.

Eserleri, Eczacıbaşı Holding (İstanbul), Hacı Ömer Sabancı Vakfı (İstanbul), T.C Merkez Bankası (İstanbul), OMM (Eskişehir), T.C. Cumhurbaşkanlığı Tarabya Köşkü (İstanbul), Ürdün Kraliyet Sarayı (Amman) ve Ürdün Sanat Müzesi (Amman) koleksiyonlarında yer almaktadır. Tayfun Erdoğan, Berlin ve İstanbul'da yaşamakta ve çalışmalarını sürdürmektedir.

MERVE KARAKOÇ | (d. 2000, Bursa) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünden mezun oldu ve şu an aynı kurumda yüksek lisans eğitimine devam ediyor. Beden ve benlik arasındaki karmaşık ilişkiye odaklanıyor, bedensel atıklar ve bu atıkların kabulü ve reddi üzerine çalışıyor. Kan, tükürük, dışkı gibi bedensel materyallerle yerleştirmeler gerçekleştiriyor. Son dönemlerde, bu atıkların karşılaştığı mekânlara – özellikle laboratuvar, banyo ve lavabo gibi alanlara – ilgi duyuyor ve tez araştırmasını bu yönde sürdürüyor. Çalışmaları "Mamut Art Project" (İstanbul, 2024) ve "Eskizden Piksele Dijital Sanat Sergisi" (Ankara, 2024) gibi platformlarda sergilendi.

BEDİRHAN KILIÇ | (d. 2001, İstanbul) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünden mezun oldu. "Experimental Media Garbology Workshop" (2023), "Bakım Manifestosu" (Marmara Üniversitesi, 2023) ve "Diploma Sergisi" (2024) etkinliklerinde yer alan Kılıç; mekân, ağlar ve sentezleme konularına odaklanan "Sentez" başlıklı kişisel sergisini 2024 yılında gerçekleştirdi. Çalışmalarında mekân ve temsil konularını ele alıyor.

KEREM ÖZKAN | (d. 1994, İstanbul) Haliç Üniversitesi Grafik Tasarım Bölümü ve Lusofona Üniversitesi Dijital İletişim ve

Medya-Multimedya Bölümünden mezun oldu. Ayrıca Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünde lisans eğitimini tamamladı ve şu anda aynı kurumda yüksek lisans eğitimine devam ediyor. Özkan, averi ve imge arasındaki ilişkiye odaklanıyor ve insan-makine ilişkisi üzerinden ne tamamen mimetik ne de hesaplamalı olan görüntülerin algısal fenomeni üzerine çalışmalarını sürdürüyor. Bu bağlamda gündelik hayattan topladığı görüntülerle videolar üretiyor. Yer aldığı sergiler arasında "İstanbul Bilgi Üniversitesi Algı(la)", "Mamut Art Project 10", "Shumen Video Art Festival", "Samsung dART" ve "Gençlere Alan Açık: Medya Sanatı Yarışması" bulunmaktadır.

DİLA PİRİNÇ | (d. 2002, İstanbul) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünden 2024 yılında mezun oldu. Aynı kurumda yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. Çalışmalarında farklı malzeme, teknik ve konular üzerine üretimler gerçekleştirdi. Son dönem çalışmalarında kadın, protesto, direniş ve pankart temalarını örgü ve tekstil malzemeleriyle işliyor. Pankart estetiğinden ilham alarak protesto ve kadın temalı imgeleri ve yazıları bu yüzeylere aktarıyor.

BESTE SARAÇ | (d. 2002, İstanbul) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünde öğrenimini sürdürüyor. Çalışmalarında malzemenin anlamını ve bulunduğu alanla kurduğu ilişkiyi araştırmaya ilgi duyarak, gündelik nesnelere enstalasyonlar üretti. Son dönem çalışmalarında ise nesnenin kendi sürecini ve çevresiyle kurduğu ilişkiyi kaydetmeye, geçmişten gelen bağları fotoğrafla belgelemeye, zamanı kayıt altına alarak çoğaltma ve arşivleme fikrine odaklanıyor.

BERKAY TUNCAY | (d. 1984, İstanbul) İstanbul Üniversitesi Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümünde aldığı lisans eğitiminin ardından Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Bilgisayar Ortamında Sanat ve Tasarım Bölümünde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Sanatçının pratiği, internetin toplum ve insan zihni üzerindeki etkilerini araştırmaya dayanıyor. Tuncay, pek çok uluslararası grup sergisinde yer aldı ve çevrimiçi kültür üzerine yaptığı çalışmalarını çeşitli formlarda sundu. Eserlerinin sergilendiği yerler arasında Dordrecht Müzesi, W319, İstanbul Modern ve Montreal Modern Sanat Müzesi bulunmaktadır. Seçili kişisel sergileri arasında " [Fancy Text]" (KUUB.Space, Utrecht, 2024), "CLICKTRANCE", "SANATORIUM" (İstanbul, 2024) ve "Just for the hell of it" (DIANA Gallery, New York, 2024) yer alıyor. Tuncay, Jan van Eyck Academie, Delfina Foundation ve Cité Internationale des Arts gibi sanatçı misafirlik programlarına katıldı.

ULYA SOLEY | (d. 1990, İstanbul) Lisans eğitimini McGill Üniversitesinde sanat tarihi ve psikoloji dallarında tamamladı. Central Saint Martins'in Kültür, Eleştiri ve Küratörlük Yüksek Lisans Programından mezun oldu. Pera Müzesinde küratör olarak çalışıyor. Son dönemde Pera Müzesinde "Gelecek Hatıraları" ve "Zevk Meselesi", Versus Art Project'te "her şey tanıdık, her şey yabancı" ve 601 Artspace New York'ta "Bu durumda nasıl giyinmeli?" sergilerinin küratörlüğünü üstlendi. Çalışmalarında kuir-feminist bir perspektiften internet kültürü ve gelecek anlatılarına odaklanıyor. Yazıları *Texte zur Kunst*, *CTM Magazine*, *Art agenda*, *Sanat Dünyamız*, *Argonotlar*, *Manifold*, *Art unlimited* gibi mecralarda yayımlanıyor.

